Dosarul nr. 3-1/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

02 aprilie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul Central

Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedinte de şedinţă: judecător Iana Talmaci
Grefier: Marina Strîmbanu

Judecând în şedinţa de judecată publică cauza după acțiunea înaintată de Munteanu Ivan împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Străşeni în procedura contenciosului administrativ,

A constatat:

La 21 iunie 2021 Munteanu Ivan a înaintat acțiune împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Străşeni în procedura contenciosului administrativ.

În motivarea poziției sale a indicat că in luna martie 2020 a auzit că primarul com. Ghelăuza - Malai Nicoleta, în urma unei adunări generale a satului a decis vinderea unor bunuri ale comunității de interes public, iar dat fiind faptul că a participat activ la construirea acestora a decis sa participe la răscumpărarea acestora, pentru a curma acțiunile ilegale de înstrăinare.

Astfel, susține reclamantul că în lista bunurilor se regăsea clădirea administrativă cu 3 nivele, un iaz si alte bunuri imobile de mare importanță.

De asemenea, Munteanu Ivan evidențiază faptul ca la 16 martie 2020 a depus cererea nr. 7 in adresa autorității publice locale cu solicitarea de a-i fi eliberate toate actele și informațiile cu privire la valorile proiectate pentru vânzare, însa dat fiind faptul ca autoritatea publica nu a reacționat, a depus la 14.08.2020 cererea nr.8.

La fel, la 19.07.2020 reclamantul Munteanu Ivan a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat anularea Deciziilor Consiliului com. Ghelăuza r-l Străşeni nr. 4/7 și 4/8. (f.d.30)

La 24 septembrie 2020 reclamantul a înaintat cerere prealabilă împotriva acțiunilor și actelor cu privire la cererile nr.7-8, menționând că a primit răspuns din partea autorității publice la 15.10.2020.

Reclamantul Munteanu Ivan consideră că acțiunile autorității publice sunt ilegale din care motiv solicită constatarea încălcării drepturilor si libertăților a întregului sat, anularea deciziei nr.3/3 din 11 martie 2020 a consiliului com. Ghelauza, obligarea pârâților de a prezenta toate actele cu privire la procedura de licitație.

La 1 septembrie 2021 reclamantul a înaintat cerere suplimentară, prin care a solicitat anularea Deciziei Consiliului com. Ghelăuza r-l Străşeni 6/7 din 20 august 2021, si obligarea primarului, Consiliului si secretarul autorității publice locale să reexamineze cererile înaintate.

La 22 octombrie 2021 prin intermediul secției de evidență si documentare Primarul com. Ghelăuza r-l Străşeni - Malai Nicoleta a depus referință prin care a solicitat declararea ca inadmisibilă a acțiunii și în subsidiar ca neîntemeiata.

În motivarea poziției sale a menționat că, consideră cererea de chemare în judecată inadmisibilă pe motivul lipsei vreunui drept lezat prin actul administrativ contestat.

Prin Decizia Consiliului com. Ghelăuza nr. 3/3 din 11.03.2020 s-a dispus scoaterea la licitație a lotului de teren cu nr. cadastral *****, suprafața de 0,1231 ha, cu destinația pentru construcții, amplasat în satul Ghelăuza, r-nul Strășeni și a construcției amplasate pe teren cu nr. cad. *****.01, S-211,6, m.p. Decizia este emisă în mod unanim de Consilierii com. Ghelăuza având ca fundamentare economică financiară – administrarea eficientă a bunurilor proprietate APL Ghelăuza și suplinirea bugetului local. Emiterea deciziei a fost precedată de întocmirea Raportului de evaluare din 11.02.2020, avizul tehnic în privința bunului din 19.02.2020 și Decizia Consiliului com. Ghelăuza nr. 2/9 din 06.03.2019.

În conformitate cu pct. 4 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere aprobat prin HG nr. 136 din 10.02.2009: „Decizia prin expunere la licitație a bunurilor este luată de organele abilitate cu aceste atribuții prin lege: b) autoritățile administrației publice ale unităților administrativ-teritoriale de nivelul întâi și de nivelul al doilea, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia – în privința proprietăților unităților administrativ-teritoriale, inclusiv a unității teritoriale autonome Găgăuzia.

Se menționează că, dreptul de a scoate la licitație bunurile din domeniul public sau privat ale satului/comunei aparține APL Ghelăuza și nu este condiționat de dreptul altor persoane fizice sau juridice. În cererea de chemare în judecată nu s-a explicat din ce motiv decizia nr. 3/3 din 11.03.2020 este ilegală și anume care drepturi i se lezează reclamantului prin decizia menționată, în condițiile în care bunul scos la licitație a făcut parte din domeniul privat al comunei Ghelăuza și nu este proprietate individuală a reclamantului.

Distinct de cele expuse, reclamantul, contrar afirmațiilor expuse în cerere, nu s-a înregistrat ulterior în calitate de participant la licitațiile și nu a avut intenția de a procura bunul, de și licitația a avut loc în condiții transparente, fiind precedată de comunicatul informativ expus în Monitorul Oficial, participanții având dreptul de a se familiariza la Primărie cu setul de acte în privința bunului scos la licitație.

De asemenea, se consideră inadmisibilă pe același temei și cerința cu privire la anularea deciziei nr. 4/7 din 18.06.2021 prin care s-a dispus anularea pct. 2 din Decizia Consiliului com. Ghelăuza nr. 2/1 din 31.03.2021.

În aceste sens, se menționează că, pct. 2 din Decizia nr. 2/1 din 31.03.2021 s-a dispus a pune în sarcina petiționarului Munteanu Ivan de a prezenta actele de privatizare (procese-verbale de predare-primire a patrimoniului supus privatizării, extras din lista persoanelor beneficiari ai privatizării și certificat de proprietate privată) în privința bunului imobil –construcție amplasată pe terenul cu nr. cadastral *****.

La data de 22.04.2021 Munteanu Ivan a contestat cu cererea prealabilă pct. 2 din decizia nr. 2/1 din 31.03.2021 solicitând anularea acesteia.

Prin decizia nr. 4/7 din 18.06.2021 cererea prealabilă a lui Munteanu Ivan a fost satisfăcută, dispunându-se anularea pct. 2 din decizia nr. 2/1 din 31.03.2021.

Astfel, decizia nr. 4/7 din 18.06.2021 prin care a fost satisfăcută cererea lui Munteanu Ivan nu lezează careva drepturi ale reclamantului. Respectiv, această cerință o consideră inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, din lipsa dreptului lezat.

În ședința de judecată reclamantul Munteanu Ivan a solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul reclamantului avocatul Ion Gumeniuc a solicitat admiterea acțiunii conform cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului – avocatul Andrei Stănilă a susținut motivele invocate în referință și consideră că cererea este neîntemeiată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, cercetând şi analizând minuţios pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele sub formă de înscrisuri anexate, prin prisma normelor legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția RM, ersoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Potrivit art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Aliniatul (2) al aceluiași articol stabilește că, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și

pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I.prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Partea reclamantă solicită anularea deciziilor APL Ghelăuza, r-nul Strășeni, respectiv competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Strășeni, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual favorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora *(cauza Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33).*

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61,

Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII).

La fel, *principiul jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză. Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, inter alia, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de „act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Potrivit art. 11 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) *acte defavorabile* – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) *acte favorabile* – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

La capitolul admisibilității instanța constată că la data de 16.03.2020 Munteanu Ivan a înregistrat la Primăria com. Ghelăuza cerere, cu nr. 7, prin care a solicitat eliberarea informației cu referire la desfășurarea licitației, a solicitat să-i fie oferită posibilitatea să facă cunoștință cu decizia dată și cu actele aferente acestei proceduri, iar la data de 27.03.2020 sub nr. 41 Primăria com. Ghelăuza a dat răspuns reclamantului Munteanu Ivan, la cererea menționată, prin care a indicat că, prin Decizia Consiliului comunal Ghelăuza nr. 1 din 22.01.2019 nr. 3/8 din 11.03.2020, nr. 3/14 din 11.03.2020 s-a dispus convocarea licitației cu strigare, unde va fi plasat

anunțul despre licitație și toate informațiile necesare în Monitorul Oficial a RM, în privința următoarelor bunuri imobile: teren cu nr. cadastral *****; teren cu nr. cadastral *****; teren cu nr. cadastral *****.

I s-a comunicat că, conform art. 15, 18 din Regulament, are dreptul de a se familiariza cu documentele referitoare la bunul expus la licitație, inclusiv să examineze la fața locului bunul respectiv, din momentul depunerii cererii de participare la licitație. Prin urmare, informațiile privind starea bunurilor expuse la licitație i vor fi prezentate la momentul în care va fi numită următoarea licitație cu strigare, după înregistrarea acestuia în calitate de participant la licitație, ci depunerea cererii de participare. (f.d.5, 12)

Ulterior la data de 14.08.2020 Munteanu Ivan a înregistrat la Primăria Ghelăuza cerere cu nr. 8, iar la data de 07.09.2020 Primăria com. Ghelăuza a dat răspuns cu nr. 127, la cererea menționată. (f.d.6, 7)

La 24.09.2020 reclamantul Munteanu Ivan a înregistrat la Primăria com. Ghelăuza, r-nul Strășeni cererea prealabilă sub nr. 14 (f.d.9), prin care a solicitat soluționarea cererilor sale cu nr. 7 și 8 din anul 2020, adresate Primăriei com. Ghelăuza.

Prin răspunsul Primăriei com. Ghelăuza cu nr. 146 din 13.10.2020 s-a comunicat că Primăria Ghelăuza prin răspunsul nr. 41 din 27.03.2020 a comunicat minuțios informațiile solicitate de reclamant. (f.d.10)

La data de 16.10.2020 reclamantul Munteanu Ivan a înregistrat la Primăria com. Ghelăuza, r-nul Strășeni cerere sub nr. 15 (f.d.14), prin care a informat Primăria de fapt în cererea sa cu nr. 7 a comunicat Primăriei despre dorința de a participa la licitație care vor fi numite în baza unor adunări false.

Respectiv, la data de 12.11.2020 Primăria com. Ghelăuza a expediat reclamantului răspuns cu nr. 166 prin care a indicat că, după expedierea răspunsului către Munteanu Ivan, se depune o nouă cerere de același petiționar cu același obiect, aceasta nu se va examina în conformitate cu art. 80 alin. (3) Cod administrativ.

La data de 11.03.2020 de către Consiliul comunei Ghelăuza a fost emisă Decizia cu nr. 3/3 cu privire la scoatere la licitație a bunurilor cu strigare pentru a fi vândut teren cu nr. cadastral *****cu S=0,1231 ha și construcția amplasată pe acest teren cu nr. cadastral *****cu S=211,60 m.p.(f.d.16)

La data de 15.06.2021 cu nr. 33 si 18.06.2021 cu nr. 34 a fost înregistrată în Primăria com. Ghelăuza cererea prealabilă a lui Munteanu Ivan prin care acesta solicită anularea Deciziei nr. 3/3 din 11.03.2020. (f.d.17-18)

La 18.06.2021 prin Decizia nr. 4/7 a Consiliului com. Ghelăuza, s-a decis anularea pct. 2 din Decizia nr. 2/1 din 31.03.2021. (f.d.38)

La 18.06.2021 prin Decizia nr. 4/8 a Consiliului com. Ghelăuza, au fost respinse cererile domnului Munteanu Ivan înregistrate cu nr. 33 și 34 din 18.06.2021. (f.d.39)

La data de 19.07.2021 Munteanu Ivan a depus cerere prealabilă către Primăria Ghelăuza cu nr. 35 și 36 prin care a solicitat anularea Deciziilor nr. 4/7 și 4/8 din 18.06.2021. (f.d.40)

Prin Decizia nr. 6/7 din 20.08.2021 a Consiliului comunei Ghelăuza, s-au respins cererile reclamatului cu nr. 35,36 din 19.07.2021. (f.d.47)

Ulterior la data de 01.09.2021 Munteanu Ivan a depus în Judecătoria Strășeni, sediul central cerere suplimentară, prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 6/7 din 20.08.2021. (41)

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale menționate supra, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, fapt confirmat prin cererile prealabile, și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ

în conformitate cu art. 209 alin. (2) Cod administrativ, or pârâtul în răspunsurile expediate reclamantului nu a explicat modul și termenul de contestarea a acestuia, condiție impusă de art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative – acțiunile Primarului Ghelăuza și obligarea pârâtului de a elibera actele solicitate.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 11.03.2020 de către Consiliul comunei Ghelăuza a fost emisă Decizia cu nr. 3/3 cu privire la scoatere la licitație a bunurilor cu strigare pentru a fi vândut teren cu nr. cadastral *****cu S=0,1231 ha și construcția amplasată pe acest teren cu nr. cadastral *****cu S=211,60 m.p. (f.d.16 și verso)

Prin răspunsul Consiliului com. Ghelăuza din 27.03.2020 cu nr. 41 i s-a comunicat reclamantului că, prin Decizia Consiliului comunal Ghelăuza nr. 1 din 22.01.2019 nr. 3/8 din 11.03.2020, nr. 3/14 din 11.03.2020 s-a dispus convocarea licitației cu strigare, unde va fi plasat anunțul despre licitație și toate informațiile necesare în Monitorul Oficial a RM, în privința următoarelor bunuri imobile: teren cu nr. cadastral *****; teren cu nr. cadastral *****; teren cu nr. cadastral *****. I s-a comunicat că, conform art. 15, 18 din Regulament, are dreptul de a se familiariza cu documentele referitoare la bunul expus la licitație, inclusiv să examineze la fața locului bunul respectiv, din momentul depunerii cererii de participare la licitație. Prin urmare, informațiile privind starea bunurilor expuse la licitație i vor fi prezentate la momentul în care va

fi numită următoarea licitație cu strigare, după înregistrarea acestuia în calitate de participant la licitație, ci depunerea cererii de participare. (f.d. 12)

Potrivit cererii lui Munteanu Ivan cu nr. 33 din 15.06.2021 și nr. 34 din 18.06.2021, acesta a solicitat anularea Deciziei menționate. (f.d.17-18)

Prin Decizia nr. 4/8 din 18.06.2021 Consiliului comunei Ghelăuza, s-au respins cererile lui Munteanu Ivan înregistrate cu nr. 33 și 34. (f.d.39)

Potrivit pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009 cu privire la aprobarea regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, decizia privind expunerea la licitaţie a bunurilor este luată de organele abilitate cu aceste atribuţii prin lege: a) Agenţia Proprietăţii Publice (în continuare – Agenţia), în cazul privatizării, transmiterii în arendă/locațiune/superficie a bunurilor proprietate publică a statului; b)autorităţile administraţiei publice ale unităţilor administrativ-teritoriale de nivelul întâi şi de nivelul al doilea, inclusiv ale unităţii teritoriale autonome Găgăuzia – în privinţa proprietăţii unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv a unităţii teritoriale autonome Găgăuzia; c) organele de conducere ale societăţilor comerciale, întreprinderilor de stat/municipale, în baza autorizaţiei autorităţilor administraţiei publice respective, în cazul în care obiect al licitaţiei este comercializarea sau selectarea locatarilor activelor neutilizate ale întreprinderilor.

Potrivit pct. 11 aceleiași Hotărâri a Guvernului,cu cel puţin 15 zile înainte de începerea licitaţiei, vânzătorul publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova şi, după caz, în presa locală, comunicatul informativ privind desfăşurarea licitaţiei.

Conform pct. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009, (în vigoare la data emiterii Deciziei pe cauza examinată), la licitație pot participa: a) persoane fizice și juridice din Republica Moldova; b) persoane fizice și juridice străine integral private, apatrizii, în condițiile legii; c) asociații ale persoanelor specificate în lit. a) și b).

Potrivit pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10.02.2009 cu privire la aprobarea regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, pentru a participa la licitaţia cu strigaseși cu reducere, solicitanţii, după publicarea comunicatului informativ, dar cel târziu cu o zi lucrătoare înainte de începerea licitaţiei, prezintă secretarului Comisiei de licitaţie cererea, conform modelului din anexa nr.1 la Regulament; documentele care certifică, în modul stabilit, identitatea participantului, precum şi actele care confirmă achitarea acontului, la contul indicat şi în mărimea prevăzută de prezentul Regulament, şi a taxei de participare la licitaţie.

Potrivit art. 18 din Hotărârea Guvernului sus menționată, participanţii la licitaţie au dreptul: a) să participe personal sau prin reprezentanţii lor mandataţi, în modul stabilit; b) să ia act de documentele referitoare la bunul expus la licitaţie; c) să examineze, la faţa locului, bunul expus la licitaţie; d) să retragă cererea de participare la licitaţie, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare înainte de data desfăşurării licitaţiilor, cu restituirea acontului.

La fel, în privința condiției activității administrative, art. 5 din Codul administrativ prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 6 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Actul administrativ, ca forma juridică principală a activității organelor administrației publice, se caracterizează prin aceia că relevă o voință juridică unilaterală, este emis în realizarea puterii publice, este executoriu și revocabil.

Instanța menționează că, pentru a aprecia declarațiile lui Munteanu Ivan ca fiind credibile, acestea trebuie să fie coerente, pertinente și plauzibile. În urma examinării mențiunilor declarate de reclamant, au fost constatate contradicții, și anume faptul că, Munteanu Ivan în cererea sa cu nr. 7 din 16.03.2020 a indicat că a dorit să participe la procedura de licitație, dar nu a făcut careva acțiuni directe pentru a atinge acest scop. Mai mult, de către Primăria com. Ghelăuza, prin răspunsul nr. 41 din 27.03.2020 a fost comunicat faptul că Munteanu Ivan pentru a avea dreptul de a se familiariza cu documentele referitoare la bunul expus, acesta urmează întâi să depună cerere de participare la licitație.

În consecință, instanța menționează că, reclamantul nu a prezentat careva probe privind temeinicia pretențiilor formulate în prezenta acțiune.

Totodată, instanța menționează că, informațiile cu privire la desfășurarea licitațiilor au fost publice, afișate în Monitorul Oficial, respectiv Munteanu Ivan avea toată posibilitatea să se informeze și să se înregistreze pentru participarea la licitație.

Cu referire la Decizia Consiliului com. Ghelăuza cu ne. 4/7 din 18.06.2021 a fost anulat pct. 2 din decizia nr. 2/1 din 31.03.2021.

Instanța relevă că, organul emitent al actului administrativ sau a autorității ierarhic superioare acesteia, are posibilitate de a desființa (retrage) actul. Revocarea se referă la desființarea efectelor juridice ale actului administrativ, prin manifestarea de voință a organului emitent sau a celui ierarhic superior. Cu alte cuvinte, revocarea se referă la retractarea sau retragerea actului administrativ de către organul emitent.

Instanța notează că, trebuie să fie admisă posibilitatea revocării actului administrativ, indiferent de natura acestuia, întrucât interesul public trebuie să primeze în activitatea desfășurată de autoritățile administrative, fiind neachitabilă emiterea unui act cu încălcarea legii.

Din acest motiv, legiuitorul a prevăzut posibilitatea retragerii sau revocării actului nelegal de către autoritatea administrativă, fie din propria inițiativă, în anumite condiții, fie la cererea persoanei interesate.

Astfel, instanța a constatat că, prin Decizia nr. 4/7 din 18.06.2021 a fost anulat pct. 2 din Decizia nr. 2/1 din 31.03.2021, respectiv instanța menționează că acest capăt de cerere a fost deja soluționat de către Primăria om. Ghelăuza, iar actul administrativ individual defavorabil nu mai există.

La fel, cu referire la solicitarea reclamantului privind anularea Deciziei nr. 4/8 din 18.06.2021, instanța menționează că, prin cererea prealabilă cu nr./ 33 și 34 înregistrată în Primăria com. Ghelăuza la data de 15.06.2021, reclamantul solicită să fie informat despre ora, ziua licitației, să fie informat cu toate actele procedurale.

Din materialele cauzei rezultă că, Primăria com. Ghelăuza i-a oferit la 27.03.2020 sub nr. 41 răspuns lui Munteanu Ivan, iar potrivit art. 80 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, în cazul în care un petiționar adresează aceleiași autorități publice mai multe petiții cu același obiect, acestea se conexează, petiționarul urmând să primească un singur răspuns care trebuie sa facă referire la toate petițiile depuse. Dacă după expedierea răspunsului se depune o nouă petiție de același petiționar, cu același obiect, aceasta nu se examinează și se conexează la dosarul inițial.

În consecință, reclamantul Munteanu Ivan a primit potrivit Deciziei nr. 4/8 din 18.06.2021, răspuns Primăriei com. Ghelăuza conform legislației Republicii Moldova.

Cu referire la Decizia Consiliului com. Ghelăuza cu ne. 6/7 din 20.08.2021 prin care au fost respinse cererile reclamantului cu nr. 35,36 din 19.07.2021, instanța constată că, potrivit cererilor menționare, Munteanu Ivan a solicitat anularea Deciziilor cu nr. 4/7 și 4/8 din 18.06.2021 din motiv că aceste nu corespund cu conținutul cererilor cu nr. 23, 24. (f.d.45, Vol. I)

Instanța verificând conținutul actelor menționate supra, a stabilit că, potrivit art. 9 din Codul administrativ, prin petiție, în sensul prezentului cod, se înțelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorități publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative. Prin sesizare se informează autoritatea publică cu privire la o problemă de interes personal sau public. Prin propunere se urmărește realizarea de către autoritatea publică a unor acțiuni de interes public.

La caz, instanța de judecată a constatat că, reclamantul a primit răspuns la toate cererile depuse în adresa Primărie com. Ghelăuza, ba mai mult, pretențiile și solicitările expuse de reclamant în cererile cu nr. 23 și 24, au fost examinate de Consiliul com. Ghelăuza, în acest sens fiind emisă Decizia cu nr. 4/7 din 18.06.2021.

În lumina cadrului normativ incident, instanța reține că actele contestate ale autorității publice locale trebuie examinate prin prisma principiului legalității, dar și a marjei de apreciere pe care legiuitorul o recunoaște administrației publice.

Astfel, potrivit **art. 16 Cod administrativ**, dreptul discreționar al autorității publice nu echivalează cu o libertate nelimitată de acțiune, ci desemnează posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile, fiecare fiind circumscrisă scopului legii. Prin urmare, orice opțiune exercitată de autoritatea publică trebuie să fie subsumată finalității normei juridice și să nu degenereze într-o conduită arbitrară, lipsită de fundament rațional și teleologic.

Instanța constată că reclamantul pretinde caracterul abuziv și contrar legii al deciziilor adoptate de Consiliul comunal Ghelăuza, invocând atingerea adusă drepturilor și intereselor colective ale comunității. Totuși, simpla divergență dintre percepția subiectivă a reclamantului și soluția normativ-instituțională aleasă de autoritatea deliberativă nu echivalează, eo ipso, cu existența unei conduite administrative ilegale.

În exercitarea dreptului său discreționar, autoritatea este înzestrată cu prerogativa de a aprecia oportunitatea unor măsuri de ordin patrimonial-administrativ, atâta timp cât acestea nu contravin explicit normei imperative și respectă exigențele constituționale de proporționalitate, transparență și protecție a interesului public.

Instanța ramîne pe ideea că discreționarul administrativ constituie o „competență de apreciere normată”, supusă unui control judecătoresc de legalitate, dar nu și de oportunitate. Instanța de judecată nu poate substitui autoritatea publică în privința opțiunilor sale decizionale, ci poate verifica doar dacă actul contestat se situează în marja de legalitate și raționalitate impusă de lege. În lipsa unei vădite încălcări a cadrului normativ, a unui exces de putere sau a unei vădite deturnări de scop, actul administrativ contestat se bucură de prezumția de legalitate și temeinicie.

Instanța, examinând cererea înaintată de reclamantul Munteanu Ivan împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza, apreciază că actele contestate trebuie analizate în raport de principiile legalității, proporționalității și limitele dreptului discreționar al autorităților publice.

Se constată că dreptul discreționar al administrației nu constituie o prerogativă nelimitată, ci reprezintă posibilitatea autorității de a opta între mai multe soluții legale posibile, toate conforme cu scopul normei juridice. Or, în speță, reclamantul invocă faptul că prin adoptarea

deciziilor de înstrăinare a unor bunuri de interes comunitar, autoritatea locală a depășit cadrul legal și a nesocotit destinația acestor bunuri, afectând interesele generale ale comunității.

Legalitatea nu se reduce la respectarea formală a unei proceduri deliberative, ci presupune și conformitatea actului administrativ cu scopul și rațiunea normei legale. Actele contestate, chiar dacă adoptate în ședința deliberativului local, nu pot fi calificate ca legale în măsura în care finalitatea lor contravine interesului public al comunității. O astfel de deturnare a scopului legii echivalează cu un exces de putere, supus controlului instanței de contencios administrativ.

În același timp, principiul proporționalității obligă administrația să mențină un echilibru rezonabil între interesul general invocat și drepturile persoanelor afectate. Înstrăinarea unor bunuri esențiale – cum sunt clădirile administrative sau bunurile comunității – trebuie să fie justificată printr-o necesitate reală și obiectivă, aptă să răspundă unei nevoi colective stringente. În lipsa unei asemenea justificări, actul administrativ apare ca disproporționat și excesiv, afectând substanța drepturilor și intereselor cetățenilor.

Astfel, chiar admițând existența unei marje de apreciere a autorităților locale, aceasta nu poate fi exercitată arbitrar, ci exclusiv în limitele scopului legii și cu respectarea echilibrului dintre interesul public și drepturile individuale. Or, reclamantul a demonstrat că prin lipsa de transparență în procesul decizional și prin refuzul de a comunica actele solicitate, autoritatea a încălcat atât principiul bunei-credințe administrative, cât și obligația de asigurare a unei informări complete a cetățenilor.

Pentru aceste considerente, instanța reține că dreptul discreționar al autorității pârâte a fost exercitat cu depășirea cadrului legal și în lipsa unei proporționalități rezonabile, ceea ce impune admiterea cererii și anularea actelor administrative contestate.

Aplicând aceste considerente la speță, instanța apreciază că actele administrative contestate – chiar dacă percepute de reclamant ca fiind injuste – se circumscriu marjei de apreciere legale a autorității publice locale. Neexistând probe apte să demonstreze un caracter arbitrar sau o deturnare de la scopul legii, critica reclamantului nu poate conduce la constatarea nulității actelor administrative adoptate.

În consecință, instanța reține că autoritatea publică pârâtă a respectat exigențele procedurale inerente emiterii actelor administrative, acestea fiind adoptate cu observarea normelor de drept material aplicabile cauzei. Analiza instanței nu a relevat existența unor vicii de legalitate sau a unor abateri de la cadrul normativ incidente, care ar fi de natură să vicieze validitatea actelor administrative individuale emise în privința reclamantului.

De asemenea, se constată că simpla manifestare de dezacord față de opțiunile administrației publice locale, chiar în contextul exercitării dreptului la acțiune, nu este suficientă pentru a fundamenta anularea actelor administrative contestate. Legiuitorul impune ca pretențiile deduse judecății să fie susținute prin invocarea unor dispoziții legale concrete, a căror încălcare să poată fi verificată în cadrul controlului de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ.

În lipsa unor argumente pertinente și a unor temeiuri juridice precise, susținerile reclamantului nu întrunesc nivelul minim de fundamentare juridică și factuală care să justifice admiterea acțiunii. Evaluarea efectuată de autoritatea pârâtă se circumscrie marjei de apreciere recunoscute acesteia de lege, fiind realizată în limitele competenței sale, cu respectarea procedurilor legale și a principiului proporționalității.

Prin urmare, instanța constată că acțiunea reclamantului se dovedește a fi lipsită de temei atât în fapt, cât și în drept, iar capetele de cerere formulate nu pot fi primite, urmând ca acțiunea, în integralitatea sa, să fie respinsă ca nefondată.

În conformitate cu prevederile art.224 din Codul administrativ, art. 236-241 CPC RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea înaintată de Munteanu Ivan împotriva Primăriei și Consiliului com. Ghelăuza r-l Strășeni în procedura contenciosului administrativ prin care a solicitat constatarea faptului încălcării drepturilor sale și anularea Deciziilor 3/3 din 11.03.2020, nr. 4/7 și 4/8 din 16.07.2022 și nr. 6/7 din 20.08.2021 - se respinge ca nefondată.

Împotriva hotărârii poate fi declarat apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Strășeni sediul Central.

Președinte de şedinţă
judecător **Iana Talmaci**